

АНАЛІЗ ІСТОРИЧНИХ АСПЕКТІВ ТА СУЧАСНИХ ПІДХОДІВ У ХІМІОТЕРАПІЇ ОНКОГЕМАТОЛОГІЧНИХ ХВОРИХ

Панфілова Г. Л.¹, Матушак М. Р.²

¹Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

²ВДНЗУ «Буковинський державний медичний університет»

matushakmarta@gmail.com

Вступ Лікування хворих на онкогематологічні патології потребує чималих ресурсів. За цих умов важливого значення набуває вирішення питання раціонального використання протипухлинних препаратів, що використовуються у схемах хіміотерапії.

Методи досліджень Історичний, бібліографічний, логічний, порівняльний, аналітичний та інші методи теоретичних досліджень.

Результати дослідження На початку 70-х років минулого століття були закладені базові принципи лікування гострих лейкозів. Вони були представлені у роботах американських онкологів-гематологів (D. Pinkel, J. Simone, 1970, RJA Aur, 1971). У практичній онкогематології були застосовані програми хіміотерапії у дітей 11-12 років з діагнозом гострий лімфоїдний лейкоз, які отримали назву «тотальна терапія». У подальшому, застосовуючи зазначену тактику лікування фахівцями госпіталю St. Jude (St. Jude Children's Research Hospital, м. Мемфіс, США) в 1979 р. вдалося пересягнути 50,0% поріг рівня виживаності хворих з різними формами гострого лімфоїдного лейкозу. Враховуючи той факт, що протягом тривалого часу гострі форми лейкозів вважалися невиліковними, такий результат у медичній спільноті стали оцінювати, як революційний. Використовуючи тактику проведення тотальних терапій з використанням протипухлинних препаратів та глюкокортикостероїдних препаратів вже у наступні 10-15 років питома вага пацієнтів, що входили до когорти п'ятирічної виживаності стала планомірно зростати. Аналіз сучасної тактики проведення тотальної хіміотерапії гострих форм лейкозів дозволяє визначити такі основні підходи: тривалість та інтенсивність терапії на всіх етапах розвитку злоякісної патології; чітке дотримання доз протипухлинних препаратів в залежності від типу проведеної терапії, а також термінів їх застосування у відповідності до діючих протоколів лікування; комбінація цитостатичних ліків з метою синхронізації механізму їх дії з основними фазами мітотичного циклу розвитку лейкозних клітин, а саме призначення ЛП, що характеризуються різною фазовою циклоспецифічністю з препаратами, які відрізняються нециклічним характером механізмів їх дії; дотримання циклічності і переривчасті у використанні протипухлинних препаратів; своєчасне та ефективне усунення побічних дій в застосуванні цитостатичних ЛП за допомогою призначення комплексу протигрибкових і протимікробних ліків.

Висновки. Дотримання зазначених підходів у лікуванні сприяє підвищенню рівні ефективності проведення курсів хіміотерапії та зростанню показника п'ятирічної виживаності онкогематологічних хворих.